

56.
Kari Historiallista

W i r t t ä ,

Ensimmäinen:

Dr Linna oli Idäissell' Maall' re!

Weisatan kuin:

Det ligger ett Slott i Österrik re.

Toinen:

Kiitett' ole minun HERran re!

Weisatan kuin:

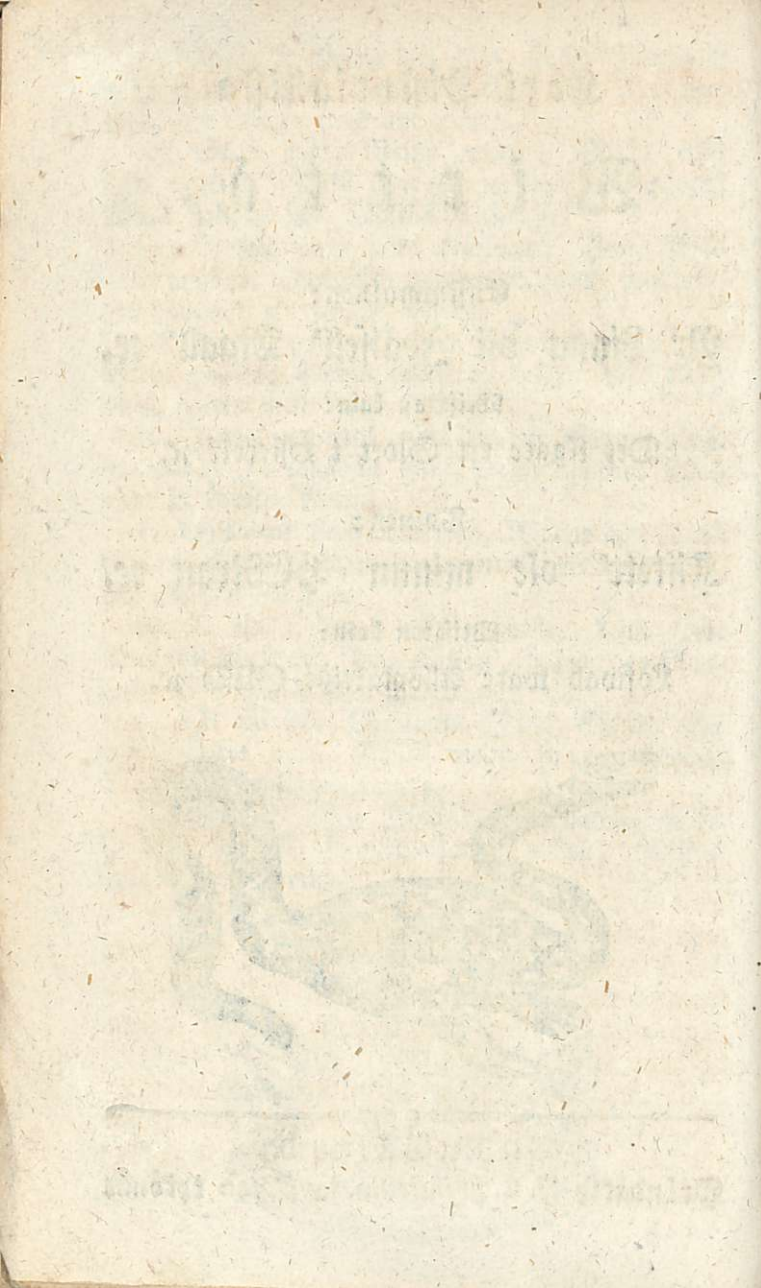
Lofwad ware Allsmäktige GUD re!

TURKU, 1830.

Prändätty J. C. Srenckellin ja Pojan tykönä;

b. 1.

Ux' Linna oli Idäisell' Maall Se oli niin
kaunist hlösrakett Hopial', kullall' kallill'
kullall' Ja kallill' Kiwill' hlösmuuratt.

2. Siell' sisäll' oli ux' nuori Försti Fangitt'
juur hengen jälken, Wiiskymmend' sylvä
da maan alla, juur maan alla, Matoin ja
kärmetten kessell.

3. Hänen Isän Rosenborist, Sen Tor-
nin tygö tuli. Ah! minun Poikan! rakas
Poikan! Voi! minun Poikan, Ruins olet
fangittu kowin.

4. Ah! minun Isän, rakas Isän, Fange-
udes olen kowas, Wiiskymmend' sylvä maan
alla, juur maan alla, Waiwas ja ahdistures.

5. Isä meni Kuningan etten, Ja langeis
polwillens maahan: Armollinen minun Herr'
kuule kerran Mir' Poikan on fangittu kowin.

6. Canon sinull, sanon totta: Mun Tyt-
tärän Händä tahto; Waan ei se oll' niin:
Sill' Hän on kiin Tornis pimiäs siin, Jost
pitä Hänen mistaman hengens.

7. Armollinen minun Herran! Lasse se
fangi irrall, Wiiskymmend' tuhat' kulda
penningit, kulda penningit: Annan weren
pisaran edest.

8. Ei auta kulda penningit, Kuoleman
Hänen kummingin pitä, Hänen kaulasans
on kulda käädyt, Sentähden Hänen kuole-
man pitä.

9. Jos laulas on kulda läädnyt, Ei Hän
niit warastanut; Waan yr' kaunis näitsyläi-
nen on andanut, Kihlan ja rakkauden merkix.

10. Kuin näitsy sen kuulli ja ymmärsi,
Ett Fangi mestattaman piti: Läbett' silkis,
liehuwaisen, juur punaisen: Hänen Hengens
lähtemisen merkix.

11. Breiwin kirjott' tällä tavall: Ennen
kuins Henges annat, Kats' ensist ymbäri
mailman, juur awarald, Kats' ylös myös
Pinnan päälle.

12. Kuin sinä nukut, Niin minä hukun;
Tehkäm tai liitto yhteen. Pinnan sytytän,
walkian wiritän, näin eritkäm yhdes mail-
masta.

13. Sielun Isä Jumal korjatkon Tai-
wan Waldakundaan, Koston andakon Kä-
teen kandaikon, Jumala ylhäld', Sill kuin ei
meit yhteen suonut.

14. Sitt otettiin Fangi ulos tornist, An-
nettin Hänell Sakramenti: Hän huusi Chri-
sturen thgö, ylös Taiwaseen: Nyt pitä mi-
nun kuoleman.

15. Sitt hän wiettiin kedon päälle, Hä-
nen piti astuman trapuill, Silloin hän me-
starill saneli, ja aneli; Ann' wäähä wiel elä
saada.

16. Mestari sanoi: ei nyt enä; Sinä tah-
dot minua nyt pettä; Anna tänne Sinun
silkis ja Kartekis, Soll filmäs sidon kiini.

17. Älä sido wiel filmiäni, Ann' mailmaa
kertä katson; En ikänens enä, Minä tain e-
rån peräst, Kaunill silmillän mailmaa katsell.

18. Hänen Isäns seisoi kedon pääll, Sa-
itki katkerast kyllä: Rakas Poikan! Ah! mi-

nun Poikan! woi! minun Poikan! Sun kuolemas tahdon kosta.

19. Ah! minun Isän! rakas Isän! Älä tätä kuolemata kosta, Wiatoin kuolla, wahingor ja murhar', Sumala its' Wereni kosta.

20. Embä sure nuorta ikän, Eng mailman kauneutta, Waan minä suren mun Näitsylkäistä ihanaista, Kuing katkerast suree perään.

21. Tai nuori Försti hajotti silkins, Liehumaan tuulen wäkeen; Se oli merkki Neitshell' juur wiimeiseld'; Sytytt' Linnan josa ylöspaloi.

22. Tällä muoto yhdell hetkäll kaxi Nuorukaisista hukku; Neitsy paloi, Försti hirtettin, ja ripustettin, Neitsen rakkauden tähden.

23. Koska kolmas päivä kului, Tuli Engeli Taimaast alas: Ja käski Ruumin maahan otta juur kohta, Taih kaupungin kadotettan.

24. Sitte tuli kosto suuri, marrettin kuolema tämä: ja kedon pääll maahan lyöttin ja tapettin Ihmistä kuusi sataa.

25. Oppikat tästä jokainen Ettei kahta hywä mielist' Yhdestä hajot' alas wajot' ja pois eroit', Heidän tahtoans wastan.

26. Se ihminen wimmattu, Joka näin pahast' tekee; Sumalast ulos sytätty ja hyljätty, Ellei hän kadu sitä.

27. Se on kaikill kyl tiettäwä, Kuka tain Wirren tehnyt: Nri kaunis Neitsyläinen, ihainainen. Siin Linnas kuin Hän paloi.

Toinen:

Kiitet ole minun Herran! Ja hyvästi suunnattu Poikas! Tahdon nyt weisaata kerran, ja aina joka paikass.

2. Miehest pyhäst ja Piikaisest Tämä wirsi on tehty, Sankt Yriänäst' yhdest Riddarist' Song tunnusmerkki on nähty.

3. Nyt ja ainian kuullat kaikki, Herrasta Yriänästä: Kapadocian tygö tuli Lohikärme wedestä.

4. Se kaupungi on sangen suuri, Usui myös Kuningas siellä; Lohikärme makais läsnä muuri, Tahdoi kaupungin ylösniellä.

5. Se peto niin paha ja ahne oli, Joka päivä hän elatust tahdoi, Ihmist, eläind', kuin monda kuoli, Ja perät' pois olla mahdoit.

6. Jos ei hän saanut joka päivä ja yö, Elatust wahvast juur Niin käwi koht Kaupungin tygö, Hengens puhals ylitse muuriin.

7. Kuin hän hengens puhals muurin, Tunsit ne kuin olit sisäll', Jokainen kuoliar kohta tuli, Oli ruumit kaduill' ja teill'.

8. Kuningas sanoi: neuwo toinen Pidettämän täs pitä, Petto wastan ja ihmisi, Et, elon nautit saissin.

9. Pitäkämme muoro myöden Yr lapset joka talost, Päiwäri pedolle syödä; Sitt saamme elä jalost.

10. Borgarit pidit kohta käskyn, Kuin Kuningald' sanottu oli, Edestäydä tähdyi, ei säästää Yr; joka taloist pois tuli.

11. Koska jokaiseld' tullut oli Sen julman karmeenn ruar', Niin Kuningan Tyttären vuoro tull, Ulosmennä pedon teurar.

12. Kuningas tarits puolen Riikiäns Tyttärens wapauden tähden; Borgarit sanoit: emme tahdo niin, Syötin meidängin lapsen nähdän.

13. Herra! jollette anna edes, Me sanom totisest juuri, Sill hätä on meidän käsisäm: Me lyömme maahan teidän muurin.

14. Kuningas tuli murhellisex', Lapsensa tilan tähden, Itki hartast', Käski hänen mennä Sanall suruisell sängen:

15. Käy nyt edes Neitsy minun, Sun pitä lohikärmen ruar', Ujattelin Kuningan Pojall sinun, Sa ei petojen teurar.

16. Neitsy murhes käsi possell' Itki katkerast kyllä Westi juori filmist alas possil. Ah! kurja ylkä olet.

17. Neitsy parhaat waattet päällens puki Sa itki katkerast kyllä, Karitsa sylis, Kiitti ja luki, Wuodattain khyhnelitä.

18. Sääkät hywäst Herra Jaarin! Sääkä hywäst Christityt kaikki, Tähän ast' on must' pidett' waari, Nyt pitä edeskäymän ratki.

19. Tule nyt kansan Herra Jesu Christ! Tule minua auttamaan, Tunnustan syndisex' itsen wißist, Tule sieluni wapahamaan.

20. Neitsy lähte suurell surull' Siit' Linnast kaikkein nähden Totk' olit Kaupungin Katuill' ja teill', Hartast itki Neitsen tähden.

21. Neitsy meni ulos kedon pääll, Sa katsele hymbärillens, Tuli Sankt Yrijänä ajain sield' Hän karatti hewoistans.

22. Koska se Herra ajoi edes Kiilfit sui-
tet joill hemoistans käänsi, Harniskat kiils
Kuin Wuringon terä; Ei Neitsy tundenut
Händä.

23. Seiso hywä Neitsy minun! Mitäs
itket niin waikast? Mikä liene ett muoton
on karwas? Minä tahdon sun päästää waiwast.

24. Neitsy sano juur waikast, Herr Jr-
jänätä wastan: Kynnelii muodatan juur hai-
liast, Sa händä siin' olemast haastoi:

25. Ujatkat pois te nuori Mies! Paeta-
kat ystäwitten puolen; Tiedän todest ett hu-
kun täs' ties', Niin hywin minä yrin kuolen.

26. Jumalan awull minä tahdon Sinun
hästä autta, Sa tänäpäni sinull awun tuot-
ta, Woiman ja konstin kautta.

27. Lohikärme wedest ylöstuli, Riddar a-
joi händä wastan; Pisti Miekän kitaan ett
läpitse tuli, Cip enä Neitsyt haastan.

28. Ei lindu lennä niin nopiast, Kuin
Hän Miekans ulosweti, Tola Kullast', Ho-
piast' ja Kaudast' oli, Tolla Hän ihmeit teki.

29. O! Woiton Ruhtinas Jesu Christ',
Sä meitä kaikia auta, Pääst meitä synnin
sittelist Piinas ja kuolemas kautta.

30. Runnia olkon Isälle! Loppumatoim
myös Pojalle, Wyhäll Hengell sama tulon,
Ylistys kans' suurell woimall.

L O P P U.

